

Media ja lehdistö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 02/22
Luxemburgissa 13.1.2022

Tuomio yhdistetyissä asioissa C-177/19 P Saksa – Ville de Paris ym. v. komissio, C-178/19 P Unkari – Ville de Paris ym. v. komissio ja C-179/19 P komissio v. Ville de Paris ym.

Unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, jolla kumottiin osittain komission asetus, jossa määritetään päästöarvot uusien kevyiden ajoneuvojen testaukseen todellisissa ajo-olosuhteissa

Koska tämä asetus ei koske suoraan Pariisin, Brysselin ja Madridin kaupunkeja, niiden kanteet asetuksen kumoamisesta on jätettävä tutkimatta

Unionin lainsäätäjät loivat direktiivin 2007/46¹ antamisella yhdenmukaiset puitteet moottoriajoneuvojen hyväksymiselle helpottaakseen niiden rekisteröintiä, myyntiä ja käyttöönottoa unionissa. Dieselgate-skandaalin yhteydessä Euroopan komissio otti käyttöön todellisissa ajo-olosuhteissa syntyvien päästöjen testausmenettelyn (jäljempänä RDE)² kevyille henkilö- ja hyötyajoneuvoille, jotka hyväksytään sovellettavien sääntöjen mukaisesti,³ jotta testaus vastaisi paremmin ajossa mitattuja päästöjä. RDE-testejä koskevia vaatimuksia on myöhemmin täydennetty komission asetuksella 2016/646⁴, jossa määritetään tyypin oksidien päästöille enimmäisarvot, joita ei saa ylittää näissä testeissä (jäljempänä riidanalainen asetus).

Pariisiin, Brysselin ja Madridin kaupunki (jäljempänä kantajina olevat kaupungit) nostivat kukin kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi siltä osin kuin sillä estetään niitä asettamasta rajoituksia henkilöautoliikenteelle autojen päästöjen vuoksi. Komissio esitti edellä mainittuja kanteita vastaan oikeudenkäyntiväitteitä, joiden mukaan riidanalainen asetus ei koske kantajia suoraan SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin hyväksyi osittain nämä kanteet ja totesi, että riidanalainen asetus koskee kantajina olevia kaupunkeja suoraan.⁵ Tulkitessaan direktiiviä 2007/46⁶, jonka asiayhteyteen riidanalainen asetus kuuluu, unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti, että riidanalainen asetus on katsottava sääntelytoimeksi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä ja joka vaikuttaa suoraan näiden kaupunkien toimivaltaan antaa ajoneuvoliikennettä koskevia sääntelytoimia.

Käsiteltävään Saksan liittotasavallan (asia C-177/19 P), Unkarin (asia C-178/19 P) ja komission (asia C-179/19 P) tekemät valitukset unionin tuomioistuin on kumonnut unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täsmentäen tässä yhteydessä käsitettä ”henkilö, jota toimi koskee suoraan”, joka on edellytys jäsenvaltion alueellisen yksikön Euroopan unionin toimea vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamiselle.

¹ Puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (puitedirektiivi) (EUVL 2007, L 263, s. 1).

² Asetuksen (EY) N:o 692/2008 muuttamisesta kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 6) osalta 10.3.2016 annettu komission asetus (EU) 2016/427 (EUVL 2016, L 82, s. 1).

³ Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1).

⁴ Asetuksen (EY) N:o 692/2008 muuttamisesta kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 6) osalta 20.4.2016 annettu komission asetus (EU) 2016/646 (EUVL 2016, L 109, s. 1).

⁵ Tuomio 13.12.2018, Ville de Paris, Ville de Bruxelles ja Ayuntamiento de Madrid v. komissio, [T-339/16](#), [T-352/16](#) ja [T-391/16](#) (ks. myös lehdistötiedote [nro 198/18](#)).

⁶ Direktiivin 2007/46 4 artiklan 3 kohta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Aluksi unionin tuomioistuin huomauttaa, että alueellinen tai paikallinen yksikkö, joka on oikeushenkilö, voi jokaisen luonnollisen tai oikeushenkilön tavoin nostaa kanteen unionin sääntelytoimesta vain siinä tapauksessa, että on kyse jostakin SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätystä tilanteesta⁷, jossa edellytetään, että kyseinen toimi koskee suoraan kyseistä henkilöä tai yksikköä. Jotta riidanalainen toimi koskisi suoraan valtion alaista yksikköä, kahden kriteerin on täytyttävä kumulatiivisesti. Yhtäältä **riidanalaisella toimenpiteellä on oltava välittömiä vaikutuksia näiden yksiköiden oikeusasemaan**, ja toisaalta se ei saa jättää niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen täytäntöönpano, ollenkaan harkintavaltaa.

Tämän jälkeen unionin tuomioistuin tarkastelee, estetäänkö direktiivin 2007/46 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, jonka mukaan jäsenvaltiot ”eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää ajoneuvojen – – rekisteröintiä, myyntiä, käyttöönottoa tai käyttöä tiellä – –, jos kyseiset ajoneuvot – – täyttävät tämän direktiivin vaatimukset”, tosiasiallisesti kantajina olevia kaupunkeja käyttämästä toimivaltaansa säännellä henkilöajoneuvoliikennettä ilman pilaantumisen vähentämiseksi, ja onko siten, kun otetaan huomioon tämän säännöksen ja riidanalaisen asetuksen välinen suhde, kyseisen asetuksen katsottava koskevan näitä kaupunkeja suoraan. Tätä varten unionin tuomioistuin tulkitsee kyseistä säännöstä ottaen huomioon sen sanamuodon, asiayhteyden, johon se kuuluu, sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa se on, ja sen syntyhistoriaan liittyvät merkitykselliset seikat.

Direktiivin 2007/46 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja erityisesti kiellon rajoittaa ”käyttöä tiellä” osalta unionin tuomioistuin täsmentää, ettei tämä säännös koske pelkästään ajoneuvoliikennettä jäsenvaltion alueella, vaan myös muita toimintoja, kuten ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä ja käyttöönottoa. Tällaiset rajoitukset merkitsevät ajoneuvojen markkinoille pääsyn yleistä estettä.

Asiayhteydestä, johon tämä säännös kuuluu, unionin tuomioistuin toteaa, että direktiivin 2007/46 nojalla **jäsenvaltioille asetetut velvollisuudet koskevat moottoriajoneuvojen markkinoille saattamista eivätkä niiden myöhempää käyttöä**. Se toteaa lisäksi, että vaikka tämän direktiivin 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa esitetään negatiivinen velvoite, joka estää jäsenvaltioita kieltämästä, rajoittamasta tai estämästä direktiivin vaatimukset täyttävien ajoneuvojen käyttöä tiellä, sen ensimmäisessä alakohdassa säädetään positiivisesta velvoitteesta, jonka mukaan jäsenvaltiot saavat rekisteröidä ajoneuvot ja sallia niiden myynnin ja käyttöönoton, mainitsematta käyttöä tiellä. Vastoin unionin yleisen tuomioistuimen tekemää tulkintaa negatiivisen velvoitteen laajuus ei näin ollen voi olla laajempi kuin positiivisen velvoitteen laajuus, koska näiden kahden alakohdan sanamuodot ovat toisiaan täydentäviä. Lopuksi unionin tuomioistuin huomauttaa, että kantajina olevilla kaupungeilla ei ole ajoneuvojen hyväksyntää koskevaa toimivaltaa.

Direktiivillä 2007/46 tavoiteltu päämäärä on uusien ajoneuvojen yhdenmukaisen hyväksymismenettelyn perustaminen, ja laajemmin sisämarkkinoiden toteuttaminen ja niiden toiminta sekä liikenneturvallisuuden korkean tason varmistaminen, joka saavutetaan yhdenmukaistamalla täysimääräisesti muun muassa ajoneuvojen rakennetta koskevat tekniset vaatimukset.

Lisäksi direktiivin 2007/46 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan syntyhistoriasta ilmenee, ettei kiellon estää tiettyjen ajoneuvojen ”käyttöä tiellä” tavoitteena ole laajentaa ajoneuvojen hyväksyntää koskevan lainsäädännön soveltamisalaa vaan ainoastaan estää se, että jäsenvaltiot kiertävät kieltoa estää sellaisten ajoneuvojen markkinoille pääsy, jotka ovat sovellettavien sääntöjen mukaisia.

Unionin tuomioistuimen mukaan **unionin yleisen tuomioistuimen tulkinnalla annetaan direktiivin 2007/46 4 artiklan 3 kohdan toiselle alakohdalle näin ollen laaja ulottuvuus sen päätelmän tukemiseksi, jonka mukaan tämä säännös on esteenä tietyille paikallisille**

⁷ SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä tai toisessa kohdassa määrätyn edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

liikennerajoituksille, joilla pyritään erityisesti suojelemaan ympäristöä. Tällainen tulkinta ei ole asiayhteyden, johon kyseinen säännös kuuluu, eikä sen säännösten tavoitteiden, jonka osa säännös on, eikä myöskään mainitun säännöksen syntyhistorian mukainen.

Unionin tuomioistuin toteaa tämän vuoksi, että **unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että riidanalainen asetus koskee suoraan kantajina olevia kaupunkeja SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.**

Vastauksena kantajina olevien kaupunkien huoleen mahdollisesta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta jäsenvaltiota, johon ne kuuluvat, vastaan riidanalaisen asetuksen rikkomisen vuoksi unionin tuomioistuin toteaa, että **sellaisen säädöksen antamisella, jolla rajoitetaan tiettyjen ajoneuvojen paikallista liikennettä ympäristön suojelemiseksi, ei rikota riidanalaisessa asetuksessa asetettua kieltoa**, joten sillä ei voi olla välitöntä vaikutusta mahdolliseen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan kanteeseen.

Edellä esitetyillä perusteilla unionin tuomioistuin **kumoaa valituksenalaisen tuomion**, katsoo, että asia on ratkaisukelpoinen ja **toteaa, että kantajina olevien kaupunkien nostamat kumoamiskanteet jätetään tutkimatta.**

MUISTUTUS: Euroopan unionin tuomioistuin käsittelee valituksia, joissa haetaan muutosta unionin yleisen tuomioistuimen antamiin tuomioihin ja määräyksiin oikeuskysymyksissä. Lähtökohtaisesti valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta. Jos valitus tutkitaan ja hyväksytään, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen. Jos asiassa on mahdollista antaa ratkaisu, unionin tuomioistuin voi tehdä sen. Muussa tapauksessa unionin tuomioistuimen on siirrettävä asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, jota sen valituksesta antama ratkaisu sitoo.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla sivustolla [Europe by Satellite](#) ☎ +32 2 2964106